

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2084

Warszawa, 4 grudnia 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o dotacji przeznaczonej na uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Elżbietę Kruk.

(-) Waldemar Andzel; (-) Marek Ast; (-) Ryszard Bartosik; (-) Joanna Borowiak; (-) Wojciech Buczak; (-) Waldemar Buda; (-) Leszek Galemba; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Piotr Kaleta; (-) Jan Kilian; (-) Robert Kołakowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Dariusz Kubiak; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskał; (-) Marek Polak; (-) Piotr Pyzik; (-) Bogdan Rzońca; (-) Czesław

Sobierajski; (-) Sylwester Tułajew; (-) Robert Warwas; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Wojciech Zubowski.

USTAWA
z dnia (...)
o dotacji przeznaczonej na uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa
Kulturowego, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację
Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51
w Warszawie

Art. 1.

Ustawa określa cel i zakres wykorzystania oraz sposób udzielenia dotacji z budżetu państwa przeznaczonej na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej „Fundacją”,

Art. 2.

Użyte w ustawie określenie „Cmentarz Żydowski przy ul. Okopowej w Warszawie” - oznacza teren Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie, stanowiącego własność Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Warszawie.

Art. 3.

1. Dotacja budżetowa, zwana dalej „dotacją”, przeznaczona jest na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na cele, o których mowa w ust. 4.
2. Środki stanowiące część kapitału wieczystego pochodzące z dotacji będą w całości inwestowane poprzez nabywanie papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych, o których mowa w art. 17 ust. 1e ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 poz. 1888).
3. Środki pochodzące z dotacji, przekazane na kapitał wieczysty nie mogą być wydawane, ani w inny sposób przeznaczone na realizację innych celów Fundacji niż cel wskazany w ust. 2.
4. Dochody z inwestowania części kapitału wieczystego pochodzącego z dotacji Fundacja przeznacza na prowadzenie prac renowacyjnych, konserwatorskich i inwestycyjnych na Cmentarzu Żydowskim przy ul. Okopowej w Warszawie, a w szczególności na:
 - a. odbudowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, rozbiórkę i renowację obiektów budowlanych wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
 - b. konserwację nagrobków i pomników nagrobnych,
 - c. konserwację i renowację muru Cmentarza oraz murków oporowych na Cmentarzu,
 - d. konserwację ścieżek i alejek,
 - e. konserwację i rewaloryzację zieleni oraz wykonanie innych prac na gruncie, w szczególności robót ziemnych, wykopów oraz usuwania humusu,
 - f. wykonanie wszelkich innych działań mających na celu konserwację Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej w Warszawie, polepszenie jego stanu, wyglądu, bądź zabezpieczenie przed zniszczeniem,
 - g. koszty administracyjne związane z prowadzeniem powyższych prac, w tym: koszty planowania, organizacji i nadzoru nad pracami, prowadzenia postępowań przetargowych i konkursowych, koszty promocji, koszty obsługi prawnej i księgowej, oraz inne związane z zarządzaniem kapitałem wieczystym.
5. Wysokość kosztów Fundacji, określonych w ust. 4 lit. g, nie może przekroczyć 15% dochodów uzyskanych z części kapitału wieczystego pochodzącej z dotacji.

Art. 4.

Dotacja w wysokości stanowiącej równowartość 100.000.000,00 zł. (słownie: sto milionów złotych) zostanie przekazana przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w całości nie później niż do końca 2017 roku.

Art. 5.

1. Podstawą wypłacenia dotacji określonej w ustawie jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a Fundacją.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:
 - a) zobowiązanie Fundacji do przeznaczenia dotacji na cel określony w art. 3 ust. 1 ustawy,
 - b) szczegółowe zasady gospodarowania środkami pochodzącymi z dotacji,
 - c) wysokość dotacji wskazaną w art. 4 ustawy,
 - d) sposób i termin przekazania dotacji,
 - e) zobowiązanie Fundacji do inwestowania środków pochodzących z dotacji zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy,
 - f) zobowiązanie Fundacji do przeznaczenia dochodów z inwestowania części kapitału wieczystego Fundacji pochodzącej z dotacji zgodnie z art. 3 ust. 4 i 5 ustawy,
 - g) zasady kontroli przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego zagospodarowania dotacji oraz dochodów z inwestowania części kapitału wieczystego pochodzących z dotacji.
3. Fundacja jest zobowiązana do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych z dotacji oraz ewidencji dochodów z inwestowania środków pochodzących z dotacji.
4. Zwrotowi do budżetu państwa podlega ta część dotacji, a także dochodu z inwestowania, która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, pobrana nienależnie lub w nadmiernej wysokości, wbrew postanowieniom wskazanym w ustawie. Zwrot następuje z zachowaniem przepisów, o których mowa w art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 1870). Dotacja podlega zwrotowi w całości i w części niewykorzystanego dochodu z inwestowania, w przypadku podjęcia uchwały o zmianie przeznaczenia kapitału wieczystego Fundacji, likwidacji Fundacji lub w przypadku osiągnięcia celów, na które przeznaczone są dochody z inwestowania części kapitału wieczystego pochodzącego z dotacji.
5. Fundacja zobowiązana jest do składania Ministrowi właściwemu do spraw kultury i dziedzictwa narodowego sprawozdania za rok poprzedni, zawierającego rozliczenie rzeczowo-finansowe zadań zrealizowanych ze środków pochodzących z dochodów stanowiących zyski z kapitału wieczystego oraz informacje o sposobie inwestowania środków pochodzących z dotacji.

Art. 6.

Fundacja jest uprawniona do uzyskiwania finansowania oraz środków na kapitał wieczysty również z innych źródeł lub od innych podmiotów niż minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. W szczególności Fundacja jest uprawniona do pozyskiwania innych dotacji oraz darowizn od osób trzecich.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Cmentarz Żydowski w Warszawie przy ul. Okopowej (dawniej przy ul. Gęsiej) jest jednym z najważniejszych świadectw wielowiekowej obecności Żydów polskich na terenie Rzeczypospolitej. Jest najbardziej oryginalnym dowodem na znaczenie społeczności – obywateli Państwa Polskiego – która przed II wojną światową stanowiła ok. 30 % mieszkańców Warszawy. Nekropolia ta stanowi świadectwo historii, życia społecznego oraz kulturalnego. Jest miejscem pochówku uczestników powstań narodowych i wojen o odzyskanie i zachowanie przez Polskę niepodległości. Cmentarz ten jest także muzeum pod gołym niebem. Należy do największych nekropolii żydowskich na świecie (po łódzkiej jest drugą pod względem wielkości w Polsce), a zarazem najstarszych europejskich cmentarzy, o wyjątkowej randze artystycznej i znaczeniu historycznym. Rozporządzeniem Prezydenta RP w 2014 r. nekropolia Żydowska w Warszawie została wpisana wraz z pozostałymi cmentarzami wyznaniowymi Powązek na listę Pomników Historii. Jednocześnie cmentarz ten nie posiada systematycznej opieki i ochrony, stabilnego systemu planowania pilnych prac remontowych i konserwatorskich, rozwiązania problemu zieleni. W efekcie dochodzi do stopniowej degradacji jednego z najważniejszych zespołów zabytkowych Warszawy, która w wyniku wojny została pozbawiona znaczącej części oryginalnej substancji.

Cmentarz zajmuje powierzchnię 33 hektarów i znajduje się na nim przeszło 80 tysięcy nagrobków i pomników nagrobnych m.in. powstańców listopadowych, styczniowych, żołnierzy Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego, uczestników wojny polsko-bolszewickiej, wojny 1939 r., powstańców getta warszawskiego i powstańców warszawskich. Na cmentarzu pochowani są także działacze społeczni, artyści, przedsiębiorcy i inni uczestnicy życia publicznego. Cmentarz stanowi także największe w Polsce skupisko grobów cadyków i uczonych teologów żydowskich. Można śmiało uznać, że obok warszawskich Powązek, krakowskich Rakowicach, wileńskiej Rossie i lwowskim Łyczakowie cmentarz żydowski w Warszawie jest jednym z najważniejszych polskich cmentarzy, który ma niebagatelne znaczenie dla społeczności żydowskiej na świecie.

Utrzymanie cmentarza w odpowiednim stanie oraz zapewnienie należytej opieki konserwatorskiej nagrobkom, przekracza możliwości niewielkiej społeczności żydowskiej w stolicy. Podjęte w 2015 r. działania Fundacji Dziedzictwa Kulturowego, mimo że w swojej skali największe w historii cmentarza, nie są wystarczające i wymagają systematycznego wsparcia. Fundacja prowadzi prace na cmentarzu w oparciu o umowę zawartą z Gminą Wyznaniową Żydowską w Warszawie, która umocowała Fundację do prowadzenia wszelkich prac określonych w ustawie.

Niniejsza ustawa ma pomóc w zapewnieniu stałej, profesjonalnej opieki nad Cmentarzem i zachowanymi na nim pomnikami nagrobnymi. Dzięki zaangażowaniu finansowemu Rzeczpospolita Polska uratuje materialną pamiątkę po eksterminowanej społeczności żydowskiej i potwierdzi swoją dotychczasową politykę ochrony pamięci ofiar drugiej Wojny Światowej.

Wejście w życie ustawy będzie miało bezpośredni wpływ na sektor finansów publicznych. Koszty związane z udzieleniem dotacji pociągają dodatkowe obciążenie budżetu państwa w wysokości 100 mln złotych w 2017 roku.

Projektowana ustawa nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Środki budżetowe na cel określony w ustawie, wydatkowane powinny być jeszcze w 2017 r., dlatego też, zważywszy że ustawa nie pociąga za sobą skutków dla systemu prawnego w Polsce, okres vacatio legis jest znacząco skrócony.

Warszawa, 5 grudnia 2017 r.

BAS-WAPM-2516/17
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o dotacji przeznaczonej na uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Elżbieta Kruk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa określa cel i zakres wykorzystania oraz sposób udzielenia dotacji z budżetu państwa przeznaczonej na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Fundacja”).

Dotacja z budżetu państwa ma być przeznaczona na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji, natomiast dochody z inwestowania części kapitału wieczystego pochodzącego z tej dotacji Fundacja ma przeznaczać na prowadzenie prac renowacyjnych, konserwatorskich i inwestycyjnych na Cmentarzu Żydowskim przy ul. Okopowej w Warszawie (art. 3 projektu). Podstawą wypłacenia dotacji określonej w ustawie ma być umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a Fundacją; Fundacja będzie zobowiązana do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych z dotacji oraz ewidencji dochodów z inwestowania środków pochodzących z dotacji (art. 5 projektu).

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu jej ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy poddać go ocenie z uwzględnieniem:

- art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), dotyczących zasad przyznawania pomocy przez państwo;
- rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014 r., s. 1), dalej jako „rozporządzenie 651/2014”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Art. 107 ust. 1 TfUE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Za pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE uznaje się uprzywilejowanie o charakterze gospodarczym, które może przybierać różne formy (np. dotacji, zwolnienia ze świadczeń, zwolnienia podatkowego).

Użyte w art. 107 ust. 1 TfUE pojęcie „przedsiębiorstwo” jest rozumiane szeroko w unijnym prawie konkurencji. Za przedsiębiorstwo uznawana jest każda jednostka zaangażowana w działalność gospodarczą, niezależnie od jej formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania¹. Działalność gospodarcza oznacza każdą działalność polegającą na oferowaniu na rynku towarów lub usług,² przy czym przeważający nie jest zarobkowy charakter tej działalności, lecz działanie na rynku, na którym oferowane są towary i usługi pozostające w rzeczywistej lub w potencjalnej konkurencji. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że sam cel organizacji, np. socjalny, non-profit, nie wyłącza stosowania wobec niej prawa konkurencji³. W związku z powyższym nie można wykluczyć, że Fundacja mogłaby zostać uznana za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE⁴.

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Höfner i Elser przeciwko Macroton GmbH*.

² Wyrok TSUE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96, *Komisja WE przeciwko Republice Włoskiej*.

³ B. Kurcz, *Komentarz do art. 107* [w:] A. Wróbel, K. Kowalik-Bańczyk, M. Szwarc-Kuczer (red.), *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz. Tom II*, Warszawa, 20012, s. 433 i przywołany tam wyrok TSUE z dnia 21 września 1999 r. w sprawie C-67/97, *Albany*, pkt 86.

⁴ Przeprowadzenie głębszej analizy utrudnia także fakt, iż nie jest publicznie dostępny (choćby na stronie internetowej Fundacji) statut Fundacji.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową. Trybunał przyjmuje, że wsparcie udzielone przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli zostały spełnione cztery warunki: 1) zostało ono udzielone przez państwo lub przy użyciu jego zasobów, 2) stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) ma charakter selektywny i 4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi⁵. Warunki te muszą być spełnione kumulatywnie.

Odnosnie do pierwszego warunku przyjmuje się, że pomoc jest przyznawana przez państwo członkowskie, gdy pochodzi z jego zasobów bezpośrednio lub pośrednio, a udzielenie pomocy jest przypisywane temu państwu⁶. Przez korzyść, o której stanowi drugi warunek, rozumie się uprzywilejowanie o charakterze gospodarczym, które może przybierać różne formy (np. dotacji, zwolnienia ze świadczeń, gwarancji kredytowej, nieodpłatnego przeniesienia gruntu)⁷. Kolejny warunek, selektywność (szczegółowość), jest wypełniony wówczas, jeżeli pomoc ma taki charakter, że sprzyja określonym podmiotom gospodarczym lub sektorom gospodarki. Pomoc jest selektywna, gdy polityka rządowa przyznająca korzyści przedsiębiorstwom albo produkcji towarów i usług zawiera pewien element różnicowania zależny np. od wielkości przedsiębiorstwa, struktury siły roboczej, charakteru działalności gospodarczej, formy prawnej, czy położenia geograficznego⁸. Odnosząc się do czwartego warunku można wskazać, że pomoc państwa wpływa na wymianę handlową, gdy wzmacnia pozycję danego przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami konkurującymi na wspólnym rynku⁹. Przyznanie pomocy musi ponadto zakłócać konkurencję na rynku lub grozić takim zakłóceniem¹⁰.

W przypadku projektu ustawy przesłanki 1-3 można uznać za wypełnione, natomiast wątpliwości budzi to, czy przyznanie pomocy w przewidzianym zakresie może zakłócać konkurencję na rynku lub grozić takim zakłóceniem. Trzeba bowiem zauważyć, że przeznaczenie dochodów, których źródłem jest dotacja z budżetu państwa, zostało ściśle ograniczone do

⁵ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02, *EURL Le Levant 001 i in. p. Komisji*.

⁶ Wyrok TSUE z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98, *PreussenElektra AG*.

⁷ B. Kurcz, *komentarz do art. 87 TWE* [w:] A. Wróbel (red.) *Traktat ustawiający Wspólnotę Europejską. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 546.

⁸ J.A. Winter, *glosa do wyroku Trybunału z dnia 6 września 2006 r. w sprawie C-88/03 Portugalia p. Komisji* (*Zb. Orz. 2006, s. I-07115*), CMLRev. 2008, nr 1, s. 183.

⁹ Wyrok TSUE z dnia 17 września 1980 r. w sprawie 730/79, *Philip Morris Holland BV p. Komisji*, pkt 11.

¹⁰ Wyrok TSUE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-372/97, *Włochy p. Komisji*, pkt 44.

zadań określonych w art. 3 ust. 4 ustawy, które odnoszą się wyłącznie do Cmentarza Żydowski przy ul. Okopowej w Warszawie. Tym niemniej jednoznaczne rozstrzygnięcie spełnienia wskazanej przesłanki traktowej wykracza poza ramy analizy prawnej.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE państwa członkowskie są zobowiązane do informowania Komisji, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy państwa. Art. 109 TfUE upoważnia Radę do wydania rozporządzeń w celu zastosowania art. 107 i 108 TfUE, w szczególności do określenia warunków stosowania art. 108 ust. 3 TfUE i kategorii pomocy zwolnionych z obowiązku notyfikacji określonego w art. 108 ust. 3 TfUE. Natomiast na mocy art. 108 ust. 4 TfUE Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące kategorii pomocy państwa, w odniesieniu do których Rada postanowiła, że mogą one być zwolnione z procedury przewidzianej w art. 108 ust. 3 TfUE. Aktem wydanym na tej podstawie jest rozporządzenie 651/2014.

Wobec tego, że projekt ustawy przewiduje pomoc państwa, rozstrzygnięcia wymaga, czy podlega on obowiązkowi notyfikacji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE, czy może być z niego wyłączony na mocy rozporządzenia 651/2014. Aby jednak w ogóle można mówić o zwolnieniu z obowiązku poinformowania Komisji o pomocy państwa, zgodnie z rozporządzeniem 651/2014, pomoc ta musi być zgodna z rynkiem wewnętrznym.

W związku z przedmiotem opiniowanego projektu ustawy trzeba mieć na uwadze przepis art. 107 ust. 3 lit. d TfUE, stanowiący, iż za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać uznana pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w Unii w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

Ponadto do oceny tej zgodności w dziedzinie będącej przedmiotem projektu ustawy konieczne jest uwzględnienie przepisów rozporządzenia 651/2014.

W myśl art. 53 ust. 1 rozporządzenia 651/2014 pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 TfUE, i jeżeli spełnione są warunki ustanowione w art. 53 i w rozdziale I tego rozporządzenia. W kontekście analizowanego projektu ustawy szczególną uwagę należy zwrócić na art. 53 ust. 2 lit. b rozporządzenia 651/2014, zgodnie z którym pomoc jest udzielana na materialne zasoby dziedzictwa kulturowego, w tym wszelkie formy ruchomego i nieruchomego dziedzictwa kulturowego, obiekty archeologiczne, pomniki, obiekty i budynki historyczne; dziedzictwo naturalne związane z dziedzictwem kulturowym lub jeśli zostały formalnie uznane za dziedzictwo kulturowe lub naturalne przez właściwe organy publiczne.

W świetle powyższego należy uznać, że projekt ustawy dotyczy kategorii pomocy, która jest zgodna ze wspólnym rynkiem oraz jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o dotacji przeznaczonej na uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wolfgang Arndt

Warszawa, 5 grudnia 2017 r.

BAS-WAPM-2517/17
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o dotacji przeznaczonej na
uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego,
dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację
Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Elżbieta Kruk) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a
regulaminu Sejmu**

Projektowana ustawa określa cel i zakres wykorzystania oraz sposób udzielenia dotacji z budżetu państwa przeznaczonej na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Fundacja”).

Dotacja z budżetu państwa ma być przeznaczona na zasilenie kapitału wieczystego Fundacji, natomiast dochody z inwestowania części kapitału wieczystego pochodzącego z tej dotacji Fundacja ma przeznaczać na prowadzenie prac renowacyjnych, konserwatorskich i inwestycyjnych na Cmentarzu Żydowskim przy ul. Okopowej w Warszawie (art. 3 projektu). Podstawą wypłacenia dotacji określonej w ustawie ma być umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a Fundacją; Fundacja będzie zobowiązana do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych z dotacji oraz ewidencji dochodów z inwestowania środków pochodzących z dotacji (art. 5 projektu).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o dotacji przeznaczonej na uzupełnienie kapitału wieczystego Fundacji Dziedzictwa Kulturowego, dochody z inwestowania którego przeznaczone są na konserwację Cmentarza Żydowskiego przy ul. Okopowej 49/51 w Warszawie nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt